

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-40/23-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja M. S., iz Z., kojeg zastupa opunomoćenik M. O., odvjetnik u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 25. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/22-01/718, urbroj: 401-01/06-23-3 od 16. siječnja 2023.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika odbijena je žalba koju je tužitelj izjavio protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj: 26. Su-546/2022 od 31. ožujka 2022. kao neosnovana. Rješenjem Općinskog suda u Zagrebu zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim je zatražio da mu se dostave preslike svih isprava iz očevidnika sudaca te drugih evidencija koje se odnose na primitak na radno mjesto vježbenika, sudske savjetnice i višeg sudske savjetnice u pogledu 31 osobe, odbijen je pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.
2. Tužbom kojom osporava zakonitost rješenja tuženika tužitelj prvenstveno ističe da je u žalbi naveo kako samo od Općinskog građanskog suda u Zagrebu nije dobio odgovor, dok se Županijski sud u Zagrebu i Općinski kazneni sud u Zagrebu te Državno odvjetništvo RH tražene podatke dostavili bez odgode. Smatra da ne postoji zakonski temelj za odbijanje zahtjeva i napominje da je istaknuo kako su na Općinski građanski sud u Zagrebu primane osobe na temelju suspektih rješenja o primitku u državnu službu koja nisu poslana ni Ministarstvu pravosuđa i uprave, niti Ministarstvu financija. Navodi da od tuženika nije primio očitovanje Općinskog građanskog suda u Zagrebu na izjavljenu žalbu zbog čega smatra da su bitno povrijeđena pravila upravnog postupka, a time i pravo na zakonitost. Ističe da je time onemogućen da se očituje o stajalištu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, prema kojem se radi o zloupotrebi prava. Obrazlaže da je njegova supruga još 2003. pokrenula radni spor te opisuje tijek tog postupka i ukazuje da je na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske

predmet dodijeljen sudskoj savjetnici S. Š. koja je u kratkom vremenu napredovala. Žalbe koje je podnio na rješenja koje je ona donijela stoje neriješene na Vrhovnom sudu od svibnja 2022. Poziva se na presudu ovog Suda broj UsII-101/16 od 19. listopada 2016. kojom je Sud jasno izrazio stajalište prema kojem korisnik prava na informacije ne mora navesti razloge zbog kojih se informacija traži. Ističe da je s obzirom na ovu praksu Općinski građanski sud u Zagrebu bio dužan dostaviti traženu informaciju jer se ne radi o nikakvoj zlouporabi prava na pristup informacijama. Okolnost što mu nije omogućeno da se očituje na navode Općinskog građanskog suda u Zagrebu na njegovu žalbu, posljedica je nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja čime je pogrešno primijenjen Zakon o pravu na pristup informacijama i Opća uredba EU o zaštiti osobnih podataka. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovno odlučivanje, odnosno naloži Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dostavu traženih podataka.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku.

4. Podneskom od 26. travnja 2023. tuženik se očitovao na navode tužbe smatrajući ih u cijelosti neosnovanim. Pri tome se tuženik pozvao na razloge sadržane u osporenom rješenju te je predložio da Sud tužbeni zahtjev odbije.

5. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Rješenjem tuženika potvrđeno je stajalište Općinskog građanskog suda u Zagrebu, prema kojem je zahtjev tužitelja pravilno i utemeljeno na odredbi članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.) valjalo odbiti. Navedena zakonska odredba propisuje da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

8. Iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovom Sudu tijekom upravnog spora proizlazi da je tužitelj zahtjev podnio u odnosu na 31 osobu, a tim zahtjevom traži ostvarivanje prava na pristup informacijama koje se odnose na isprave iz očevidnika sudaca te drugih evidencija koje se odnose na primitak na radna mjesta vježbenika, sudskog savjetnika i višeg sudskog savjetnika.

9. Iz obrazloženja rješenja tuženika proizlazi da je tužitelj sadržajno slične zahtjeve podnio 31. prosinca 2021., 4. siječnja 2022., 10. siječnja 2022., a zatim i predmetni zahtjev od 18. ožujka 2022. Tuženik je svojim rješenjem također utvrdio da su tužitelj i korisnica S. S. S. povezani podnositelji i da su svojim zahtjevima tražili ostvarivanje prava na pristup informacijama koje u pravilu predstavljaju informaciju od javnog značaja. Uzimajući u obzir ukupnost zahtjeva i količinu traženih informacija tuženik je zaključio da je daljnje omogućavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama tužitelju zlouporaba odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama koje ima za posljedicu neopravdano opterećivanje rada i funkcioniranje tijela javne vlasti te predstavlja prepreku učinkovitom radu tijela javne vlasti što je u suprotnosti s načelima pravičnosti i pravne sigurnosti. Prilikom donošenja rješenja tuženik je imao u vidu da se zahtjevi tužitelja za pristup informacija u većini odnose na dulji vremenski period i da su tražene informacije neprecizno određene uz korištenje riječi "sve", "svu" ili "svih"

podataka. Rješenjem tuženika detaljno je obrazložen subjektivni i objektivni element zlouporabe prava na pristup informacijama.

10. Tužbenim navodima tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika. Naime, isticanje tužitelja kako mu tijekom žalbenog postupka nije dostavljeno očitovanje Općinskog građanskog suda u Zagrebu ne predstavlja povredu pravila postupka na štetu tužitelja. Navedeno iz razloga što tijelo javne vlasti povodom izjavljene žalbe tuženiku nije dužno dostavljati posebno očitovanje već je dužno dostaviti spis predmeta, a u konkretnom slučaju Općinski građanski sud u Zagrebu upravo tako je i postupio.

11. Neosnovan je i daljnji tužbeni razlog kojim tužitelj ukazuje da je zbog nedostavljanja očitovanja Općinskog građanskog suda u Zagrebu bio onemogućen da se očituje na navod prema kojem se u konkretnom slučaju radi o zlouporabi prava na pristup informacijama, jer je upravo iz tog razloga javnopravno tijelo prvog stupnja odbilo njegov zahtjev te se pozvalo na mjerodavnu zakonsku odredbu te jasno i razumljivo obrazložilo svoje stajalište vezano za primjenu navedene odredbe u konkretnom slučaju.

12. Tužitelj u tužbi pravilno ukazuje da u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama korisnik nije dužan obrazlagati razloge zbog kojih informaciju traži. Međutim, iz podataka spisa predmeta odnosno iz osporenog rješenja, kao i rješenja javnopravnog tijela prvog stupnja niti ne proizlazi da je od tužitelja tražen razlog zbog kojeg traži ostvarivanje prava na pristup informacijama. Stoga je neosnovano pozivanje tužitelja na presudu ovog Suda broj: UsII-101/16 od 19. listopada 2016. jer se u konkretnom predmetu radilo o ostvarivanju prava na pristup informacijama vezano za jednu određenu osobu, dok je u predmetnom slučaju zahtjev tužitelja usmjeren na ostvarivanje prava vezano za 31 točno imenovanu osobu.

13. Također, tužbeni navodi kojima tužitelj obrazlaže postupanja nadležnih sudova u radnom sporu koji je pokrenula njegova supruga nisu relevantni za donošenje odluke u ovoj upravnoj stvari, a kao što je naprijed i navedeno u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama nije potrebno navoditi razloge traženja informacije od tijela javne vlasti.

14. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjsko rješenje tužbom pobija, zbog čega je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 25. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.